

З НАГОДИ ДНЯ УКРАЇНСЬКОГО КІНО

7 вересня 2005 року в київському Будинку кіно відбулася прес-конференція з нагоди Дня українського кіно, під час якої було представлено програму реформування національної кінематографії. Голова Національної спілки кінематографістів України Борис Савченко і заступник голови НСКУ Владлен Кузнєцов виступили з тезами програми реформування, а також із критикою на адресу Міністерства культури України щодо політики в цій галузі. Наголошено було такі основні проблеми: відсутність ефективною структури; відсутність відповідальної за кінематограф особи у складі Міністерства культури, повноваження якої зосереджувались би саме на розвитку кінематографа; відсутність будь-якого діалогу між урядом і кінематографістами України. Представлену програму заздалегідь надіслано було до Міністерства культури, проте жодної реакції уряду досі немає. Як і не було жодного офіційного представника від Міністерства на прес-конференції.

Ірина Клименко

КІНОФІЛЬМИ 2005 РОКУ

За повідомленням Міністерства культури в Україні 2005 року випущено фільми: повнометражні — «Братство» (сценарій — С.Клименко, І.Дзюба, П.Мовчан, Б.Олійник, реж. С.Клименко), «Подарунок долі» (сценарій М.Мішуріної, реж. Г.Шигаєва, «Секонд хенд» (сценар. О.Жовни, реж. Я.Лупій). Науково-пізнавальні — «Інакші» (сцен. С.Зінов'євої, реж. М.Сурков), «Алло, мамо» (сценар. і реж. Т.Калужна), «Десята муза в Україні» (сцен. В.Кузнєцова, реж. І.Шкляревський). Документальні — «Один день з життя хірурга» (сцен. і реж. М.Кондратьєва), «Аксиома кохання» (сцен. Н.Черницька, реж. І.Дернова), «В степах України. Півстоліття по тому» (сцен. О.Москаленко, реж. Г.Давиденко), «Пам'ятати» (сцен. О.Завгородня, реж. С.Дудка), «Миттєвості Помаранчевої» (сцен. В.Васильєва, реж. В.Колодяжний), «Мистецтво без кордонів» (сцен. А.Лебедева, реж. М.Лебедевої). Анімація — «Примха» (сцен. і реж. М.Депоян), «Про кішку, яка упала з неба» (сцен. С.Кусенко, реж. Н.Марченкова), «Будинок для равлика» (сцен. і реж. О.Педан).

«ОДИН ДЕНЬ З ЖИТТЯ ХІРУРГА»

Молода режисерка Марина Кондратьєва на студії «Укркінохроніка» завершила фільм про хірурга Олега Боброва (тривалість 18,5 хвилини). Олег Бобров, оперуючи невиліковно хворих (переважно з онкозахворю-

ваннями), повертає їх з того світу. Про це говорять самі хворі. Щоправда, час дії — один день, і ми не можемо знати, що буде з тими людьми, коли вони покинуть хірургічне відділення і чи справді Олег Бобров зцілює їх на тривалий час? Втім, боротьба за продовження людського життя є доцільною навіть у зовсім безнадійних випадках, тому авторка обмежила час дії таким коротким терміном. Не обминула вона і злободенної проблеми «безплатної» медицини, коли Олег Бобров пише хворому направлення на завтрашню операцію і список ліків, які необхідно тому чоловікові придбати.

М.Кондратьєва прагне змалювати портрет свого героя об'ємно, не обмежуючись тільки роботою, а показуючи його приватне життя: Бобров на рибалці, в родинному колі. На жаль, фільмові бракує авторського ставлення до зображуваного, тому він залишає враження телевізійного продукту. Фільмів як ігрових, так і документальних про подвижників-хірургів знято чимало, адже ця професія привертає увагу кінематографістів своєю унікальністю, екстремальністю, а люди, які її обрали, — своїм благородством. В цій галереї фільм «Один день з життя хірурга» займе своє місце.

Кореспондент «Кіно-Театру»

«СТОЖАРИ»

Міжнародний фестиваль акторів кіно відбувся впрямі в київському Будинку кіно з 25 по 30 вересня. Урочисте відкриття про йшло у Міжнародному центрі культури і мистецтв, після чого демонструвався новий фільм російського режисера Станіслава Говорухіна. Паралельно з конкурсними програмами (повнометражного і короткометражного фільмів), відбувалися прес-конференції, «круглі столи», діяв Акторський клуб. В конкурсі взяли участь фільми з Грузії, України, Росії, Польщі, Австрії, Білорусії. Найповніше було представлено польське кіно, в програмі якого був фільм про видатного художника-примітивіста з Криниці Никифора («Мій Никифор» К.Краузе). Завершився фестиваль фільмом Агнешки Холланд «Юлія повертається додому». Жаль тільки, що переклад з іноземних мов озвучувався не українською, як би належало, а російською.

Кореспондент «Кіно-Театру»

І КОРАБЕЛЬ ПЛИВЕ

«Крок» вже 12-й раз плавав у творчу подорож, цього разу по Дніпру. «Хоча з кожним роком фестиваль стає дедалі важче влаштувати на кораблі, все ж його організатори докладають максимум зусиль, щоб зберегти обличчя свята аніматорів», — гово-

рить його генеральний директор Ірина Клична. Хіба що доведеться надалі деменшити його тривалість. На цьогорічній фестивалі подано близько 130 фільмів з 37 країн світу. Найбільше фільмів з Росії (27), серед яких кілька зроблених спільно українськими режисерами. Україна — п'ята за кількістю поданих робіт: їх шість, а більше, ніж у попередні роки. Це, зокрема «Війна яблук і гусені» Наталі Марченкової, «Засипле сніг дороги» Євгена Сивоконя, фільми його учнів: «Ключ» Олега Педана, «П'єса для трьох акторів» Олександра Шмигуна, «Блукаючи поміж...» Анатолія Лавренишина. На фестивалі було показано також фільми колишніх киян — Олексія Гетьмана (Бразилія) та Ігоря Ковальова (США), які сьогодні успішно працюють в західних студіях. Впродовж 10 днів учасники фестивалю, окрім конкурсної програми, змогли переглянути низку ретроспективних фільмів членів журі та відвідати численні майстер-класи.

Анна Косенко

ФЕСТИВАЛЬ З ЖІНОЧИМ ІМ'ЯМ

Другий міжнародний театральний фестиваль моновистав «Марія» організувала провела народна артистка України Лариса Кадрова. Відбувся він наприкінці вересня в Театрі у фойє (Театр імені І.Франка) відкрився виставою організаторки «Посади кохання», поставленою Олексієм Кужельним за твором Г.Маркеса. Українське мистецтво моновистав представляла також львівська актриса Наталка Половинка, яка працює в Молодіжному театрі ім. Леся Курбаса, — вона зіграла «Квітку-невісту». Було показано режисерський дебют народної артистки Білорусі Марії Захаревич — виставу «Я не залишу тебе». Актриса з Єгипту